

РЕШЕНИЕ

№ 22994

гр. София, 08.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Ралица Рачкова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1479** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ралица Рачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. чл. 6Зв от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба от Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), представлявана от процесуалния си представител юрисконсулт Д., срещу Решение № 4545 от 15.12.2025 г., постановено по НАХД № 15716 по описа за 2025 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 121 състав, с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН]/14.06.2021 г., издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“ към МРРБ, с който на ЕТ Н. - Н. К. - С. К., с ЕИК[ЕИК], на основание чл.187а ал. 2 т.3 вр. чл.179 ал.3б ЗДвП е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв. за извършено нарушение на чл.102 ал.2 ЗДвП вр. чл. 187а ал. 2 т. 3 вр. чл. 179 ал. 3б ЗП.
С касационната жалба се иска отмяна на решението като неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно процесуалния кодекс (НПК). Оспорват се изводите на районния съд, че законодателят не е предвидил възможност за ангажиране на административнонаказателна отговорност по чл. 179, ал.3б ЗДвП с издаване на ЕФ при условията на чл. 189ж ЗДвП, като се излагат подробни доводи в тази посока, като се позовава и на съдебна практика. Моли съда да отмени оспореното съдебно решение и да потвърди ЕФ.
В съдебно заседание касаторът – АПИ се представлява от юрк.
Ответникът – ЕТ Н. - Н. К. - С. К., чрез адв. Б. представя отговор на касационна жалба, с която моли съда да отхвърли касационната жалба и да потвърди решението на районния съд. В

допълнение на мотивите в съдебното решение, счита, че в случая е нарушен и принципът за пропорционалност, част от общите принципи на ЕС. Претендират се и направените по делото разноски, за което представя Договор за правна защита и съдействие и платежно нареждане.

Представителят на Софийска Градска прокуратура моли съда да потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Административен съд - София-град, XXVII касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбите доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

От фактическа страна СРС е установил следното:

На 14.06.2021 г. в 13:21 часа, е установено нарушение № С582Е56873891А16Е053041F160АА617 с ППС влекач С. Р450, рег. [рег.номер на МПС] , с технически допустима максимална маса 19000, брой оси 2, екологична категория ЕВРО 6С, в състав с ремарке с общ брой оси 5 с обща технически допустима максимална маса на състава 40000, в [община], за движение по път А-6 км 50+427, с посока Намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, като за посоченото ППС изцяло не е заплатена дължимата пътна такса по чл. 10 ал. 1 т. 2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението е установено с устройство №10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл.10 ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6 км 50+427.

Съдът е изложил и правните си изводи, за да отмени ЕФ. Приел, че процесният електронен фиш е издаден при наличието на допуснати неотстраними съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на дружеството жалбоподател, поради което е стигнал до извод, че атакуваният санкционен акт е незаконосъобразен. Прието е, че законът, в действащата към процесния случай редакция, изрично предвижда издаване на ЕФ, само при нарушения по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за такива по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. СРС е достигнал до извод, че за вмененото нарушение не е предвидена законодателна възможност за издаване на електронен фиш към датата на издаване на същия – 14.06.2021 г., поради което отговорността му е следвало да бъде ангажирана по общия ред – със съставяне на АУАН и НП по реда на чл. 189е и следващите от ЗДвП.

По тези съображения, подробно мотивирани, СРС е отменил ЕФ като издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Съгласно нормата на чл. 63в от ЗАНН, административният съд разглежда касационните жалби срещу решенията на съответните районен съд по реда на глава 12 от АПК. Разпоредбата на чл. 218 от АПК свежда предмета на касационната проверка до посочените в жалбата пороци на решението, но същевременно задължава касационната инстанция да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Воден от така определения предмет на настоящето касационно дело, съдът намира касационната жалба за неоснователна, а атакуваното решение за правилно и обосновано.

Настоящият касационен състав на Административен съд София - град намира, че въззивният съд, въз основа на всестранно и пълно изясняване на всички правнорелевантни факти, е направил обоснован и правилен извод за основателност на подадената жалба и за незаконосъобразност на обжалвания електронен фиш. Касационната инстанция изцяло споделя аргументите изложени от

районния съд и по аргумент от чл. 221, ал. 2 от АПК.

Правилно районният съд е преценил, че преди изменението в ЗДвП с ДВ, бр. 12 от 2024 г., в сила от 13.02.2024 г., по силата на което нарушенията по чл. 179, ал. 3б ЗДвП са изрично включени в обхвата на нарушенията, за които е допустимо издаване на електронен фиш по чл. 189ж, ал. 1 ЗДвП, е липсвала правно предвидена възможност за санкционирането им по съответния ред.

Следователно, издавайки атакувания електронен фиш за нарушение по чл. 179, ал.3б ЗДвП, вместо да бъде съставен АУАН, респективно издадено наказателно постановление, наказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение. Последното следва от обстоятелството, че е нарушен съществуващият към момента на извършване на нарушението /14.06.2021 г./ императивен ред за ангажиране на административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, който ред в случая се явява по-благоприятен по смисъла на чл. 3, ал. 2 вр. ал. 1 ЗАНН закон по отношение на жалбоподателя.

Следва да се добави и това, че при извършване на дължимата служебна проверка на осн. чл. 218, ал. 2 АПК настоящият съдебен състав констатира, че в случая, към момента на разглеждане на делото по същество пред настоящата инстанция, за вмененото нарушение е изтекла абсолютна погасителна давност за административно–наказателно преследване. За това дали е изтекла относителната и абсолютна давност за преследване на престъпление или извършено административно нарушение съдът е длъжен да следи служебно.

Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН, който препраща към НК, по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, препраща и към института на давност. Изтичането на давността е именно от кръга обстоятелства, изключващи отговорността, т.е. по отношение на тях, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, следва да се прилагат правилата на НК. Разпоредбата на чл. 81 ал. 3 от НК предвижда, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл. 80, ал. 1, а в настоящия случай т. 5 от този член от НК). В конкретния случай давността е била три години, а абсолютната давност (съобразно нормата на чл. 81, ал. 3 от НК) е четири години и половина от момента на извършване на нарушението по аналогия от чл. 80, ал. 3 от НК.

В случая безспорно по делото се установява, че нарушението е извършено на 14.06.2021 г., поради което абсолютната давност за наказателно преследване е изтекла на 14.12.2025 г., поради което се е погасила и възможността държавата да ангажира отговорност на ЕТ Н. - Н. К. - С. К..

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че не са налице визираните касационни основания, поради което решението на районния съд следва да се остави в сила.

При този изход на спора, на осн. чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в полза на ответника по касация следва да се присъди претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 282 евро, съгласно представения по делото Договор за правна защита и съдействие /л. 15/ и платежно нареждане /л. 16/.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, Административен съд - София-град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4545 от 15.12.2025 г., постановено по НАХД № 15716 по описа за 2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 121 състав.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на ЕТ Н. - Н. К. - С. К., с ЕИК[ЕИК]

сумата от 282,00 евро (двеста осемдесет и две евро), представляваща направените по делото разноси.

СЪДИЯ: